

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. H., nar. X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Daliborem Lípou, advokátem,
sídlem Jugoslávská 856/2, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému: Ministerstvo zahraničních věcí, IČ 45769851,
sídlem Loretánské náměstí 101/5, 118 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2021 č.j. 307662/2021-VO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva zahraničních věcí ze dne 1.7.2021 č.j. 307662/2021-VO se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17 963,- Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Dalibora Lípy, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo na základě nového posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, bylo shledáno v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) tohoto zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Tunisu o zamítnutí žádosti o udělení krátkodobého víza rodinného příslušníka občana Evropské unie.

2. Žalobce v žalobě nesouhlasil se závěrem správních orgánů, že se žalobce dopustil obcházení zákona s cílem získat vízum k pobytu na území tím, že účelově uzavřel manželství. Žalobce považoval napadené rozhodnutí v rozporu se zjištěným skutkovým stavem věci a zároveň zcela nepřezkoumatelné. Žalobce měl za to, že jak ZÚ Tunis, tak žalovaný rozhodli naprosto v rozporu se skutečným stavem věci, kdy tento nejen že dostatečně nezjistili, ale dokonce učinili takové závěry, které se naprosto neshodují s realitou a jsou v přímém a zásadním rozporu s § 3 zák. č. 500/2004 Sb. Rozhodnutí podle žalobce svou kvalitou a čirou spekulativností naprosto neodpovídá požadavkům na individuální akt vydaný orgánem veřejné moci skrze osobu, která by měla mít právní vzdělání. V případě napadeného rozhodnutí se spíše než o argumentačně odůvodněné rozhodnutí opřené o spisový materiál, jedná podle žalobce o soubor předpojatých nepodložených a nepřezkoumatelných tvrzení poškozujících žalobce a jeho manželku. Žalobce namítal, že žalovaný porušil čl. 2 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, neboť vydaným rozhodnutím zasáhl do práva na rodinný život manželů. Dále správní orgán rozhodoval v rozporu s čl. 5 a čl. 6 Směrnice 2004/38/ES, když v rozporu s § 3 zák. č. 500/2004 Sb. naprosto nezjistil skutečný stav věci, kdy svá zjištění opřel zejména o svá spisovým materiálem nepodložená tvrzení a na druhé straně ignoroval do spisového materiálu doložené dokumenty a tvrzení žalobce, jeho manželky i jejího syna. Tvrzené skutečnosti nejsou naprosto nijak potvrzeny spisovým materiálem a jedná se tak o pouhé domněnky žalovaného, které jsou navíc zcela v rozporu se skutečným stavem věci. Žalovaný závěr o účelovosti sňatku opřel o tvrzení (nikoli skutková zjištění učiněná v souladu s § 3 správního řádu), která nemohou v rámci soudního přezkumu obstát. Žalovaný žalobci kupříkladu vytýká špatnou sociální situaci (respektive finanční situaci jeho manželky), kterou v první řadě nemá nijak potvrzenou, a naprosto ignoruje například úspory a fakt, že kdyby žalobce v budoucnu žil s manželkou legálně na území, měl by zde i volný přístup na trh práce, a tedy by zde mohl vydělávat a rodinu finančně zabezpečovat. Argumenty, nicméně pouze v úrovni domněnek, svědčící na účelovost sňatku dle žalovaného byla zejména finanční situace manželů zejména vzhledem k umělému oplodnění, tvrzená nedostatečná délka vztahu, známosti manželů a společně stráveného času, nepřijetí dlouhodobého právního či finančního závazku, tvrzená jazyková bariéra mezi manželi, rozporování průběhu a relevance svatby žalobce, tvrzená účelová sdělení manželů v pohovorech, tvrzená vůle žalobce zneužít vízum pro vstup do EU. Ačkoli žalovaný odkazoval na indikativní kritéria ve Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES, ve zdůvodnění rozhodnutí se jim podle žalobce nevěnuje a vytváří kritéria vlastní. Dále ani jeden z výše uvedených argumentů a tvrzení žalovaného, se nezakládá na skutečně zjištěném stavu věci a jedná se o pouhá nepodložená, nijak neověřovaná tvrzení žalovaného, která jsou naopak v přímém rozporu se spisovým materiálem a skutečným stavem věci, stejně jako s odůvodněními žádosti o nové posouzení zaslané žalobce. Jak ZÚ Tunis, tak žalovaný přitom mohly požádat žalobce o doložení jakýchkoliv materiálů (nad rámec doložených), které by potvrzovaly legitimitu manželství, což neučinili a to přesto, že prokázání účelovosti sňatku je na bedrech správních orgánů. Naopak žalobce jak procesní aktivitou svou tak své manželky dokazuje, že o legitimitě manželství nemůže být pochyb. Žalobce k těmto konkrétním výše uvedeným bodům uvádí a prokazuje: Manželé by v případě společného soužití v ČR jistě netrpěli bídou. Manželka žalobce v ČR rádně

pracuje a rovněž manžel by byl schopen v případě žádosti o pobytové oprávnění v ČR získat zaměstnání. Oba manželé mají rovněž úspory, a především finanční situace manželů není indikativním kritériem pro posouzení účelovosti sňatku. Tímto by mohla být úplata žalobce vůči manželce, ale vzhledem k tvrzení správního orgánu, by manžel, který dle žalovaného nemá velké příjmy, těžko mohl svou manželku uplácet, takže rozhodnutí žalovaného je nejen nezákonné ale i vnitřně rozporné. Žalobce naprosto odmítá tvrzení žalovaného, že jejich sdělení stran plánovaného asistovaného rodičovství je účelové a nemůže být provedeno z důvodu nákladnosti takovéto procedury. Toto tvrzení žalovaného je naprosto nepřezkoumatelné a nezakládá se na žádném relevantním důkazu a jedná se toliko o domněnku (spíše čirou účelovou spekulaci) správního orgánu navíc velice urážlivou pro oba manžele. Žalobce naopak do spisu doložil lékařskou zprávu (potvrzení) z kliniky, na kterou manželka dochází, a rovněž její vyjádření k dané věci. Manželé navíc mají úspory, a tak finanční stránka věci je tím nejmenším problémem. Manželé se znají od roku 2016, kdy si začali dopisovat. Oba manželé se bez problému domluví v angličtině. Manželé spolu tráví každou možnou chvíli, kdy manželka žalobce jede za manželem vždy, když může. Navštěvují se i společně se svými rodinami, kdy navzájem znají své nejbližší rodinné příslušníky. Bohužel příjezd žalobce za manželkou byl z důvodu napadaného rozhodnutí žalovaného prozatím zamezen. Manželé vůči sobě přijali jak právní, tak finanční závazky, kdy prvním a zásadním závazkem je již manželství samo, manželé si nijak neupravili majetkový režim a mají sňatkem vzniklé společné jmění manželů. Manželé mezi sebou nemají jazykovou bariéru, naopak si velmi dobře rozumí, když komunikují v anglickém jazyce, který oba dostatečně ovládají. Žalobce má dokonce certifikát z anglického jazyka, který rovněž doložil do žádosti. Manželé možná nemají obsáhlou písemnou komunikaci, nicméně z toho důvodu, že si převážně (velmi často a dlouze) telefonují, což je v případě, že nejsou osobně spolu, jejich hlavní způsob komunikace. Žalobce absolvoval druhý pohovor s překladatelem do svého rodného jazyka z důvodu, že nerozuměl anglickému projevu úřednice na ambasádě, který byl naprosto přezíravý až nepřátelský. Svatba žalobce proběhla zcela standardně, podle zvyků v zemi žalobce ovšem s pochopitelnými omezeními vzhledem ke covid - 19. Žalobce do žádosti doložil fotografie ze svatby. Žalobce chtěl rovněž ZÚ Tunis doložit i videozáznam ze svatby, ale přijetí tohoto záznamu bylo vyřizující úřednicí odmítnuto. V rámci protokolů o pohovoru s manželi jsou sice některé nepřesnosti, ale oba manželé shodně potvrzují svůj vztah a jeho vývoj. Za zcela nepřezkoumatelné a absurdní tvrzení, je třeba označit odůvodnění žalovaného, že fakt, že si jejich budoucí dítě rozhodne o svém vyznání samo, není fakticky možný s ohledem na náboženství žadatele. Takovéto odůvodnění rozhodnutí je třeba odmítnout, kdy tvrzení správního orgánu naprosto nevyplývají ze zjištěného stavu věci, ale jedná se o čiré účelové spekulace, které v tomto případě přesahují i meze dobrého vkusu. Kdy takováto tvrzení se dají označit již za xenofobní a diskriminující žalobce. Závěrem se žalobce musí ohradit vůči naprosto nepřezkoumatelnému tvrzení žalovaného, že okolnost, že má žadatel bratrance v Německu a dalšího bratrance v Itálii, svědčí o tom, že žadatel neplánuje se svou manželkou žít v České republice a tento sňatek je pro něj pouze tzv. vstupenkou do členských států EU, kde se žadatel bude moci opřít o své příbuzné a tamější početné arabské komunity. Kdy toto tvrzení žalovaného je opět zcela v rozporu se zjištěným stavem věci, je absurdní a správní orgán pro něj nemá naprosto žádné indicie, natož důkazy. Žalobce odkázal na Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES v bodu 4.2., podle kterého není možné považovat sňatek za účelový pouze z toho důvodu, že je spojen s

výhodou přistěhovalectví nebo s jinou výhodou s tím, že kvalita vztahu není pro použití čl. 35 relevantní. Žalovaný postupoval v rozporu s uvedenou zásadou, když hodnotil kvalitu vztahu žalobce a jeho manželky.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že k tvrzené nepřezkoumatelnosti a příkrému rozporu rozhodnutí se zjištěným skutkovým stavem věci MZV ČR uvádí, že jak rozhodnutí ZÚ Tunis, tak rozhodnutí MZV ČR má oporu ve správním spise, který byl listině zaslán soudu. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7Afs 212/2006-76). K námitce týkající se čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod žalovaný uvádí usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, č. j. 52 A 3/2021-17, ve kterém předmětný soud uvedl, že: „Článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. Napomáhat rozvíjení vztahu mezi nimi (viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. 2. 1996, ve věci Gul proti Švýcarsku, stížnost č. 23218/94, či rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2018, č.j. 5 Azs 171/2018-32.). Žalobci podle žalovaného nebyl ztížen soukromý život, neboť mu nic nebrání vtom, žít se svou ženou v Tunisku či jiné destinaci. Co se týče indikativních kritérií, které žalobce předmětnou žalobou napadá, tyto jsou vymezeny Sdělením Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009 č. COM (2009)313 finál. Předmětné Sdělení obsahuje indikativní kritéria, která poukazují na to, že je zneužití práv Společenství nepravděpodobné, a dále soubor indikativních kritérií, které naopak poukazují na to, že existuje možný úmysl zneužití práv přiznaných směrnicí výlučně za účelem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví. Z pohovorů a z dalších předložených dokumentů následně vyšla najevo účelovost posuzovaného manželství, neboť způsob seznámení manželů, průběh zasnub, množství a délka osobních návštěv a jazyková bariéra vedly ZÚ Tunis i žalovaného k tomuto závěru o účelovém manželství. V rozhodnutí nejsou zmíněny pouze poznatky svědčící pro závěr, že manželství bylo ze strany žadatele uzavřeno účelově, ale také poznatky, které svědčí proti tomuto závěru. Poznatky svědčící pro závěr, že se jedná o účelově uzavřené manželství, však jednoznačně převažují. Toto je zcela v souladu s judikaturou správních soudů a respektuje rovněž zásadu vyplývající z judikatury Nejvyššího správního soudu, která říká, že: „správní orgán nemůže v případě podezření, že by se mohlo jednat o účelově uzavřené manželství, vybírat pouze ty skutečnosti, které svědčí pro závěr, že manželství bylo uzavřeno účelově. Musí naopak nestranně posoudit skutečnosti svědčící pro i proti tomuto závěru. V případě pochybností musí dát přednost závěru, že manželství účelově uzavřeno nebylo. K účelovosti se vyjádřil i Krajský soud v Praze v jeho rozsudku ze dne 27. 11. 2020, č. j. 44 A 65/2019 následovně: „K poukazu žalobce, že nebyla prokázána účelovost jím uváděných tvrzení, soud uvádí, že účelovost není možné již z povahy věci prokázat, i kdyby nějaké dokazování probíhalo. Účelovost tvrzení v konkrétním případě může toliko vyplývat z určitého souhrnu skutkových okolností, které při použití pravidel logiky a pravděpodobnosti nasvědčují tomu, že se věci patrně mají jinak, než jak se navenek jeví“. Žalovaný vychází při posuzování žádosti z kulturních tradic konkrétních oblastí, kdy konkrétní skutečnosti konzultuje též s pracovníky ambasad, které jsou místní silou a mají povědomí o místních zvycích a tradicích tohoto rázu v dané oblasti. Náboženská otázka je

typ otázky, který není zakotven právním předpisem, na které by se mohl žalovaný odkázat, ale jedná se právě o tradici konkrétní společnosti.

4. V replice žalobce měl za to, že vyjádření žalovaného je zcela obecné. Pod právem na rodinný život, je třeba jistě chápat právo žít se svou rodinou v zemi původu jejích členů, v tomto případě manželky a jejího nezletilého syna, kdy právě těmto v mezinárodních smlouvách zakotveným právům poskytuje právo EU a ČR skrze možnost žádat o víza pro rodinné příslušníky ochranu. Žalovaný přitom tato práva žalobci a jeho rodině upírá, aniž by jakkoliv odůvodňoval, či zjišťoval, zda je vůbec z právního a faktického hlediska život rodiny v zemi původu žalobce možný. Z faktického i praktického hlediska očividně možný není, neboť manželka žalobce stále na území vychovává nezletilého syna. Žalovaný si ale zároveň touto argumentací protiřečí, neboť pokud rodině doporučuje, či dovozuje neporušení práva na rodinný život skrze možnost soužití rodiny v zemi původu žalobce, je zřejmé, že legitimitu sňatku žalobce a jeho rodinných vazeb vzniklých manželstvím fakticky uznává a nepovažuje za účelové, jinak by se vůči této žalobní námitce nemusel vůbec vymezovat, neboť pokud by manželství bylo uzavřeno účelově pochopitelně by postupem správních orgánů nemohlo být do práva na rodinný život zasahováno. Žalovaný posuzuje případ žalobce skrze jasnou presumpci viny a žalobce tak musí de facto sám prokazovat, že účelové manželství neuzavřel a přesto, že doložil zcela relevantní dokumenty, jeho manželka se za něj bije jako lev, žalovaný (nalézací správní orgán) nepředložil jediný skutečně hmatatelný důkaz účelovosti sňatku a manželství žalobce, byť j sou to právě správní orgány, které jsou povinny účelovost manželství prokázat.
5. Součástí správního spisu žalovaného je žádost o Schengenské vízum žalobce z 25.2.2021. Dne 18.3.2021 v rámci podání vysvětlení manželka žalobce P. H. uváděla, že poznala manžela 1.9.2017 na mezinárodní internetové seznamce Fdating. Oslovila ho, zaujala ji jeho fotografie, psali si 2 roky jako kamarádi, pak ho požádala o telefonní číslo a psali si přes Whatsapp a odešli ze seznamky. Cit k němu byl u ní dříve. Do Tuniska cestovala celkem 3x, a to poprvé v únoru 2020, plánovala i v březnu 2020, kdy návštěva byla zrušena vzhledem k situaci s Covidem. Pak tam byla koncem srpna, kdy měli svatbu a koncem října 2020. V únoru byl s ní syn a sestra. Na svatbu letěla sama, protože syn začal chodit na učiliště. S věkovým rozdílem nemá nikdo z okolí problém. Před seznámením s manželem v Tunisku nikdy nebyla. Přiletěla přes cestovní kancelář Exim, vždy si zaplatili stejný hotel. Nesdíleli společnou domácnost, neboť zatím nedostali příležitost. Nemá s tím problém jít za pět let do Tuniska, ale syn musí nejprve dokončit studia a osamostatnit se. Ona má syny X a X let, se starším J. již není 5 let v kontaktu. Syn s žalobcem vychází velmi dobře, bere ho jako svého vlastního tatů, o druhém synovi nic manžel neví. Syna bere úžasně, pozitivně ho motivuje k dostudování a respektu k mamince. Žije v bytě se svým synem. Manžel bydlí u otce, kde mají v domě asi 6 místností, kuchyň, velký dvůr a rozsáhlou zahradu. V domě bydlí otec s maminkou a jeho sestra. Manžel zná sestru J. a syna J.. Její matku zná pouze přes telefon. Manželka zná celou jeho rodinu, což je 5 sester a bratr. Manžel má příbuzné – strýce v Itálii a v Německu, ale nejsou si blízcí. Zeptala se ho první, jestli by si ji vzal a on řekl, že ano, to se stalo na podzim v roce 2019 na Whatsappu. Při druhé návštěvě měli svatbu, a to 1. září, kdy se seznámili. Vzali se v domě jeho otce. Obřad byl civilní na její žádost, byl v arabštině, ale oddávající s ní mluvil anglicky, tomu rozuměla. Uzavřeli, že budou mít společné jmění. Na svatbě bylo 200 až 300 lidí, neboť to není jako svatba jako v ČR, kdy lidé přicházejí jen popřát. Na oslavě bylo přes 100 lidí. Svědčili 2 svědci, manželovo tatínek a manželův kamarád. Od manžela nic nedostala, manžel již dříve kupoval prstýnky. Byly připraveny rautové stoly s tradičním jídlem. Ona

pracuje v X, uklízí na celním úřadu a ještě jako recepční a barmanka v X v Casinu. Měsíčně vydělá asi 15 tisíc. Manžel zatím studuje elektrotechnickou školu a pracuje příležitostně. Manžel mluví anglicky, i ona mluví anglicky. Za nájem a energii platí 13 tisíc v bytě. Budou bydlet v ČR v jejím bytě, majitel s tím souhlasí. Manžel ji finančně nepodporuje, pouze si zaplatí letenku a vezme si peníze na zdravotní pojištění v ČR a nějakou hotovost, než si najde práci v ČR. Od manžela dostala k svatbě stříbrný řetízek s přívěskem poloviny srdce s jeho jménem, kdy druhou polovinu má manžel. Ona mu dala hodinky značky Diesel. Manžela finančně nepodporuje. Komunikace Whatsappu je doložena od 29.12.2020. Naposledy byla v Tunisku 27.10.2020. Bydleli na hotelu, přes den byli u rodičů. Vždy bydlela v hotelu, oběd si platila svůj a manžel také svůj. Manžel dodržuje postní zvyklosti, ale ne až tak přísně. Plánují společné děti a dochází proto na kliniku X. Co se týče náboženství, po společné dohodě se domluvili, že to nechají na potomkovi. Dále jmenovala jména jejich nejlepších kamarádů a filmy, koníčky, kouření, alkohol. Uváděla, že bere léky na podporu otěhotnění. Chtějí žít řádně jako každá rodina, mít práci, případně miminko. Má za to, že by si manžel měl pro začátek udělat kurz češtiny. Manžel v EU nikdy nebyl. Chtěla by, aby dostali s manželem šanci žít spolu v ČR.

6. Žalobce vypovídal na Velvyslanectví ČR v Tunisu dne 18.3.2021. Potvrdil, že přišli do kontaktu 1.9.2017 prostřednictvím Fdating v době, kdy byl v Kataru. Manželka po něm chtěla nějaké informace ohledně života v Kataru. Poté se jejich vztah proměnil v přátelský. Začal si s ní psát alespoň jednou týdně po dobu prvních čtyř měsíců. Požádala ho o telefonní číslo a začali se bavit přes Whatsapp. Dva roky byli v kontaktu, ale až do roku 2019 to byl přátelský vztah. Poté mu dala vědět, že ke konci roku 2019 plánuje navštívit Tunisko se synem a sestrou. Než začala pandemie, přijeli v únoru 2020 a on si také objednal pokoj. Od první noci bydlela u něho. Vztah se asi tak tři měsíce předtím, než přijela, proměnil v zamilovaný, zůstali v hotelu týden. Při odjezdu její patnáctiletý syn brečel a tvrdil, že nechce zpátky do ČR. Poté začala pandemická situace, psali si přes Whatsapp. Žena navrhla další úroveň, že by se měli vzít. Ptala se, jestli mu nevadí, že je mezi nimi 19 let a on jí odpověděl, že nejdůležitější je, že si spolu rozumí. Během první návštěvy si vzájemně darovali snubní prsteny. Oba kupoval on, a pak náhrdelník, vše z bílého zlata. Druhá návštěva byla v srpnu a během té se vzali. Vzali se 1. září na počest prvního dne našeho seznámení před třemi lety. Tentokrát přijela sama, protože její syn musel chodit do školy. Žena a její sestra se musí v práci zatupovat. Byla tu zatím třikrát a ještě chce přijet jednou v březnu 2021. Třetí návštěva byla v listopadu 2020, aby oslavili narozeniny, žalobce je má čtvrtého a ona druhého. Její syn teď studuje ve škole. Jeho otec říkal, že když si se ženou rozumí, tak nemá cenu zabývat se věkovým rozdílem, to samé si myslí jeho matka. Ta mu doporučila, aby si dával pozor a začal uvažovat o rodině a o tom, že by měli dítě. Na klinice mu řekli, že je to možné, a kdyby to nešlo přirozenou cestou, je to možné po lékařských prohlídkách umělým oplodněním. Nejdéle byla v Tunisku 8 dní, vždy jako turistka. On si vždy platí ubytování ve stejném hotelu, a už tak si platí 700-800 TND. Má totiž i jiné závazky. Udělal si stáž v elektromechanice a vybral si sváření a teď se učí jako údržba továrních zařízení. Bydlí spolu vždy, když za ním přijede. Celkem je to asi 22 dní. K možnosti žít v Tunisku mu manželka řekla, že čeká, až se její syn vyučí a pak bude bez závazku a bude moci žít v Tunisku. Vyučený by měl být za dva roky a ona má opatrovnictví. Nechtějí meškat čas vzhledem k věku jeho ženy. Ta má syna J. Ten ho má raději než svého biologického otce. Jsou víc než nejlepší přátelé, je to, jako by byl jeho otec. Neustále mu dává rady. Zná jen matku své manželky a její sestru. Sestru zná osobně. Jeho žena zná jeho rodinu osobně. Dokonce i sestra jeho manželky a H. znají jeho rodinu.

Jeden z jeho bratranců žije v Itálii, druhý v Německu. Oba pracují v zahraničí. Ten v Německu je svobodný a je číšník. O druhém neví, kde pracuje, ale je ženatý. Měli civilní obřad, byl tam notář. Měli 300-400 hostů, jen rodina, přátelé a sousedé. Vzhledem k pandemické situaci nebyli všichni hosté přítomni najednou, chodili přát a gratulovat postupně. Proto to není viditelné ani na fotkách. Mají tradiční rituál tanec s puškou, takže rodinní příslušníci tančí s puškou, ale manžel se jí nesmí dotknout. Svědčil jeho otec a jeden z jeho přátel. Žalobce se teď učí, o víkendu sváří doma, není to stálá práce, jen si přivydělává, jeho měsíční výdělek je 600 a 700 TND. Má ukončenou základní školu, anglicky hovoří průměrně. Anglicky umí manželka lépe než on. Bydlí u svých rodičů a staví dům, ale zatím je rozestavěný. Manželka si pronajímá byt. Jsou tam dva pokoje, balkon, kuchyň, záchod a sprchový kout. Pronájem jí stojí asi 500 Euro měsíčně. Do ČR si převezde přibližně 1000 Euro, jeho otec mu pomůže. Manželka mu dala ke svatbě hodinky, žalobce jí dal náhrdelník, který ztratila a H. a manželčině sestře dal také takový náhrdelník. Nemají dluhy. Mluví spolu každý den v angličtině. Dodržuje půst, ale na modlitby nechodí, jeho žena nepraktikuje, protože je křesťanka. Shodli se ve filmech jako je Mr. Been, o tom, že jejich dítě si náboženství vybere, o tom, že jejich hlavní koníček jsou filmy, kouření a alkohol. Uvedl, že jeho žena je alergická na umělou hmotu a obléká se jen do bavlněného oblečení. Uvedl, že se nejprve naučí česky, pak si najde práci a chce mít dítě se svou ženou. Nemohl přinést záznamy konverzace od roku 2017, protože mezi tím několikrát ztratil telefon a konverzace se ztratila také.

7. Další pohovor, který je součástí spisu, je ze dne 25.2.2021, kde byl žalobce požádán, aby doložil fotografii se čtyřmi sty hosty. Uvedl, že je má v telefonu, zabil dva berany, manželka bydlí v centru města vedle lázní. Myslí si, že najde práci jako svářeč. Manželka nemůže žít u nich, protože její syn začal studovat novou školu. Její syn mu říká otče, říká mu všechno a on mu radí. Je to žena, která ho milovala a tak ji také miluje. Jeho otec ho v tom podporuje, i matka, že pokud si rozumí, tak je to štěstí.
8. Doložena byla komunikace Whatsapp a fotografie, oddací list a doklady o cestování přes společnost Exim Tour z 27.10.2020, 17.3.2020, 29.8.2020.
9. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že do první návštěvy manželky v Tunisu byli spolu manželé pouze v kontaktu na sociálních sítích, při druhé návštěvě v Tunisku se již uskutečnila svatba. Naposledy manželka žadatele v Tunisku navštívila manžela v listopadu 2020. Manželé uvedli, že spolu komunikují anglicky. Pohovor byl veden převážně v arabštině. Žadatel žádal pohovor v angličtině, ale nebyl schopen souvislého projevu. Dotazník v angličtině byl schopen vyplnit i napsat krátký text. Předložená komunikace z Whatsappu obsahuje heslovité věty v angličtině, mnoho fotografií a emotikon. Žadatel uvedl, že má základní vzdělání a že pracuje jako svářeč. Typický modus operandi seznámení páru nedovolují zastupitelskému úřadu uvěřit, že byl sňatek uzavřen za účelem pozdějšího společného života. Žadatel uvedl, že v době seznámení pracoval v Kataru a manželka ho oslovila, aby získala informace o této zemi. Zaujala ho prý jeho fotografie. O jeho pobytu v Kataru se nikde nezmiňuje. Nicméně manželé doložili, že jejich vztah trvá již od roku 2017. Předložená konverzace a hovory na Whatsappu jsou z období od února 2020 do prosince 2020. Nabídka k sňatku se údajně uskutečnila ze strany manželky na podzim roku 2019 a žadatel souhlasil, neboť uvedl, že asi tři měsíce před návštěvou manželky se jejich vztah změnil v zamilovaný. Pár se před svatbou viděl pouze jednou po dobu jednoho týdne, při první návštěvě manželky v únoru 2020 (doložena je smlouva o zájezdu), při druhé návštěvě již proběhla svatba. Zastupitelský

úřad pokládá za naprosto vyloučené, aby za tak krátkou dobu manželé navzájem poznali své charakterové vlastnosti, jako předpoklad pro řádné fungování manželství, zvláště má-li žadatel z odlišného kulturního, sociálního a náboženského prostředí být autoritou pro manželčina šestnáctiletého syna. Svatební obřad neproběhl na úřadě, ale u žadatele doma, a to v arabštině, kdy notář překládal do angličtiny. Manželka uvedla, že všemu rozuměla, že ona sama rozhodla o tom, že budou mít společné jmění. Manželka uvedla, že na oslavě bylo přes 100 lidí, žadatel uvádí 400, fotografie tento počet hostů nezachycují. Manželka popsala, kde bydlí, že má průměrný výdělek 15 tisíc Kč, při výši jejího výdělku není jisté, jak bude sama vést domácnost, než žadatel najde práci. Žadatel uvedl, že může pracovat jako svářeč, mistr v elektromechanice nebo ve strojírenské údržbě a že bude manželce pomáhat, když bude potřebovat. Zastupitelský úřad je však toho názoru, že pokud by žadatel plánoval s manželkou společný život v ČR minimálně od podzimu 2019, kdy se jejich vztah stal vážný, dle toho, co uvedli, měl možnost se naučit alespoň základy českého jazyka. Na otázku, co ví o ČR, odpověděl, že je v ní v zimě zima a v létě 30 stupňů, jsou známí sklem a je tam orloj, což jsou podle zastupitelského úřadu naprosto nedostačující znalosti o zemi, kde hodlá žít a pracovat. Vzhledem k jazykové bariéře má zastupitelský úřad důvodné pochybnosti, že by manželé vedli konverzaci o běžných provozních záležitostech lidí, kteří spolu hodlají vést společnou domácnost, navíc tato nedostatečná jazyková vybavenost a vzdělání snižují perspektivu uplatnění žadatele na českém trhu práce. Značný věkový rozdíl 20 let zakládá pochybnosti o souladu povah a zájmů, jak je běžné u pravých manželů. Všechny tyto aspekty potvrzují závěr zastupitelského úřadu, že sňatek byl uzavřen za účelem získání oprávnění žadatele ke vstupu a pobytu na území ČR, respektive Schengenského prostoru. Manželka na svatbu velmi spěchala, v červenci 2020 kontaktovala několikrát zastupitelský úřad s dotazy na možnost návštěvy v ČR nebo společné setkání v jiné Evropské zemi. Ke svatbě s žadatelem došlo pouhých 14 dní po nabytí právní moci rozvodového rozsudku. Zastupitelskému úřadu není znám důvod tohoto spěchu a nemůže vyloučit i nátlak ze strany žadatele na sňatek, neboť z praxe zastupitelského úřadu jsou takové případy známy.

10. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný poukázal na článek 35 Směrnice č. 2004/38/ES. Žalovaný konstatoval, že žadatel nikdy necestoval do zemí EU, pracuje podle své výpovědi v zemědělství, konkrétně v rodinném podniku, kde má v přepočtu zhruba 6000 Kč. Toto zaměstnání nebylo nijak doloženo ani výpisem z bankovního účtu. Žadatel pouze doložil certifikáty o absolvovaných kurzech, ale z ničeho nevyplyvá, že by se tímto řemeslem živil nebo si jím přivydělával. Z výše výdělku a podkladů neplyne, že by byl finančně zabezpečen. Z toho důvodu je mu vytýkána špatná finanční situace. S ohledem na jeho finanční zázemí a plat manželky, který činí dle rozsudku o svěření do péče a určení výživného nezletilého syna 20000 Kč čistého měsíčně, přičemž manželka uvedla, že si aktuálně vydělá 15000 měsíčně, není jasné, z čeho budou financovat plánované umělé oplodnění na Klinice Prenatal SPA, ze kterého byla předložena lékařská zpráva. Proto se jedná o účelové tvrzení s cílem vytvoření dojmu vést s občankou plnohodnotný rodinný život. Nelze konstatovat, že byl pár před sňatkem v dlouhodobém vztahu. Jde o jedno z pozitivních indikativních kritérií k posouzení, zda došlo ke zneužití práv společenství. Pár se seznámil v září 2017 přes seznamovací portál Fdating.com. Následně si vyměnili čísla a tři roky si psali přes Whatsapp jako přátelé, poté se jejich vztah proměnil v partnerský, a to zhruba tři měsíce před prvním společným setkáním v Tunisku, které proběhlo v únoru 2020. Dle výpovědi žadatele se jeho manželka dotazovala, zda by chtěl být otcem pro jejího nezletilého syna a případně si jí vzít, což následně pár považoval za

zásnuby, které byly stvrzeny předáním prstenů. Následně se žadatel s manželkou setkal ještě dvakrát, v srpnu 2020 a v říjnu 2020. Každá ze tří návštěv trvala pouhých sedm dní. Již na druhé návštěvě proběhla samotná svatba. Po svatbě se pár setkal pouze jednou. Manželství ani vztah žadatele s manželkou, který netrvá dlouhou dobu, neboť spolu trávili sedm dní před svatbou a čtrnáct dní po svatbě. Dlouhodobost vztahu na dálku nebyli schopni doložit ani konverzacemi, které měly trvat od roku 2017. Nemožnost předložit starší konverzaci žadatel vysvětluje ztrátou telefonu, a jelikož komunikoval přes Whatsapp, je toto tvrzení nevěrohodné, neboť tato historie konverzace se zálohuje. Není prokázáno, že se manželé znají a komunikují od roku 2017. Sdělení EU Evropskému parlamentu a Radě EU ze dne 2.7.2009 č. COM 2009/2013 v bodě 4.2 definuje kritéria naznačující účelovost sňatku, v tomto případě dlouhodobost vztahu před sňatkem a dlouhodobost vztahu po sňatku. Ani jedno z těchto kritérií nebylo naplněno. Pár nepřijal žádný dlouhodobý či finanční právní závazek, ani spolu nebydleli. Manželka byla vždy ubytována na hotelu. Není tedy ani jedno z kritérií, které by snad naznačovalo, že by pravděpodobně nedošlo ke zneužití práv společenství. Jelikož nelze prima facie konstatovat, že manželství nebylo uzavřeno účelově, následně se žalovaný zabýval dalšími poznatky, které svědčily proto, že manželství účelové. Pár se seznámil na internetové seznamce. Shodují se, že iniciativní byla manželka žalobce avšak, jestliže měl žadatel profil na seznamce, je zřejmé, že o seznámení usiloval. Ačkoliv je seznámení po internetu v dnešní době běžné, v případě žalobce nelze toto konstatovat. Žalobce nevysvětlil, co jej vedlo, že se seznámil na internetu se ženou výrazně starší se dvěma dětmi, která pochází ze zcela jiného kulturního prostředí, se kterou se kvůli jazykové bariéře nemohl porozumět na vážnějších tématech. Dle výpovědi manželů společným jazykem je angličtina. Z předložené konverzace však plyne pouze heslovitý jazyk s obrázky. Z doložené konverzace není patrné žádné řešení hlubších témat mezi žalobcem a jeho manželkou, což je zpravidla součástí každého partnerského vztahu. Znalost anglického jazyka žadatele nebyla prokázána ani při pohovoru. Ten byl z počátku veden v angličtině, žadatel však nedokázal porozumět otázkám a z důvodu zmatečných odpovědí byl pohovor převeden do arabštiny. Podpurným dokumentem, který žalobce předložil, byl certifikát o absolvování anglického kurzu v roce 2016. Přesto nebyla jeho znalost angličtiny prokázána. Ministerstvo zahraničních věcí považuje za klíčové odpovědi na otázky týkající se vízové a pobytové historie žadatele v průběhu vztahu před svatbou a po svatbě, tedy počet a délka vzájemných setkání, ekonomické zázemí žalobce v Tunisku i jeho manželky v ČR, vzájemné komunikace, průběhu svatby a plánů do budoucna. Ve prospěch žalobce hovoří to, že se zná se synem manželky a má s ním údajně lepší vztah než se svým biologickým otcem. Rovněž osobní známost se sestrou manželky svědčí žalobci ve prospěch. I to, že k předmětné žádosti o vízum doložili mnoho podpurných dokumentů. Dle výpovědi žalobce se konala u žalobce doma svatba a zúčastnilo se jí zhruba 400 hostů. Tyto fotografie jsou nicméně krajně nespolehlivé. Skutečnost o počtu svatebních hostů z tohoto nevyplývá. Fotografie, na kterých je větší počet lidí, jsou mlhavé či pokroucené. Jedna z fotografií je datována 26.2.2021, kdy se svatba nekonala. V případě podání nové žádosti o vízum může žadatel předložit svatební fotografie a videozáznamy ze svatby. Ze strany manželky se svatby nezúčastnil nikdo. Je podivuhodné, že se svatby nezúčastnil ani syn manželky, který dokonce prohlašuje, že žadatele považuje za svého nového otce a mají vřelý vztah. Z tvrzení zastupitelského úřadu vyplývá, že na konání svatby byl činen ze strany manželů velký nátlak. Tato se konala hned 14 dní po nabytí právní moci rozsudku o rozvodu. Uzavření sňatku je v životě muslimského muže přitom jednou

z nejdůležitějších životních událostí, do které jsou investovány vysoké částky, včetně věna pro nevěstu. Nic z toho se v případě žalobce neuskutečnilo. To svědčí o tom, že sňatek není v případě žalobce ani jeho rodiny myšlen vážně a česká občanka slouží pouze jako nástroj k získání práva pobytu v EU, ze kterého pak bude benefitovat nejen žadatel, ale i jeho tuniská rodina. Máme za to, že některá tvrzení jsou účelová. Např., že jejich budoucí dítě si rozhodne o svém budoucím vyznání samo, není fakticky možné s ohledem na náboženství žadatele. Rovněž, že bude údajně první měsíc po příjezdu žalobce financovat tchýně, je zvláštní okolnost. Žalobce nezná ani zhruba výši příjmu své ženy. Dále uvedl, že i když věkový rozdíl 19 let nemůže být sám o sobě důvodem pro zamítnutí žádosti, dokresluje to celý stav. Rovněž žadatel má 28 let a synům manželky je 24 a 17 let, to je poněkud zarážející. V neposlední řadě je také okolnost, že žalobce má bratrance v Německu a dalšího v Itálii. To svědčí o tom, že neplánuje žít v ČR s manželkou a tento sňatek je pro něj pouze vstupenkou do členských států EU, kde se bude moci opřít o své příbuzné a tamější početné arabské komunity. Žadatel tedy nemá v úmyslu vést se svou manželkou rodinný život v ČR. Jeho záměrem je získat vstupní vízum, nebo prostřednictvím povolení k přechodnému pobytu získat právo volného pohybu a pobytu v EU. Podle Ministerstva zahraničních věcí ČR bylo prokázáno, že manželství bylo uzavřeno čistě účelově a žadatel nemá v úmyslu vést s občankou ČR rodinný život. Okolnosti seznámení, jazyková bariéra a dlouhodobost vztahu jsou natolik pochybné, že ministerstvo dospělo k závěru, že byl dán zamítací důvod dle zákona o pobytu cizinců.

11. Soud doplnil dokazování o výsledcích žalobcovy manželky a jejího syna. Vyplynulo z nich, že manželka žalobce plánovala navštívit žalobce znovu na počátku roku 2021, po prvním zrušeném letu za ním byla v květnu 2021 a její syn v červnu 2021 se svou přítelkyní. Z doplněného dokazování také vyplynulo, že o dalších svých plánovaných cestách za manželem v první polovině roku 2021, tedy před vydáním napadeného rozhodnutí, manželka žalobce žalovaného informovala tak, že do správního spisu doložila přehled rezervací letů v tomto období. Dále soud doplnil dokazování o videozáznam ze svatby, který podpořil tvrzení žalobce a jeho manželky, že na oslavě probíhal tradiční obřad s puškami a že se jí zúčastnilo více hostů.
12. Žalobu soud shledal důvodnou.
13. Jak vyplývá z výše shrnutého skutkového zjištění a z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, závěry v napadeném rozhodnutí nemají oporu ve spisovém materiálu. Soud tak shledal důvodnými žalobní námitky, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav v rozporu s § 3 správního řádu. V této souvislosti je nutno přisvědčit žalobci i v tvrzení, že žalovaný vůbec nezohlednil některé do spisového materiálu doložené dokumenty. Správní orgán měl k dispozici ve spise informaci od manželky žalobce o plánovaných letech do Tunisu v první polovině roku 2021 (výtisk rezervací) a tak měl a mohl ověřit, zda se manželé po svatbě nadále pravidelně setkávají a za jakých okolností a zohlednit toto ve svém rozhodnutí.
14. Napadené rozhodnutí nemá oporu ve spisovém materiálu zejména ohledně závěrů, že vztah mezi žalobcem a jeho ženou není dostatečně dlouhodobý v období před svatbou i po ní.
15. Pokud jde o období po svatbě, žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně uvedl, že do vydání napadeného rozhodnutí (1. 7. 2021!) se žalobce s manželkou viděli jen třikrát, přestože k dalšímu jejich setkání dle výpovědi manželky žalobce před soudem došlo na jaře

roku 2021, a to již ne v hotelu, ale v bytě žalobcovy sestry, tedy jejich vztah evidentně pokračuje a vyvíjí se i po svatbě.

16. Správní orgán také nijak nevyvrátil tvrzení manželů, že jsou v kontaktu od roku 2017. Závěr žalovaného v napadeném rozhodnutí, že tomu tak nemůže být, protože Whatsapp zálohuje starou komunikaci, byl manželkou žalobce při její výpovědi vyvrácen tak, že ona Whatsapp aplikaci natolik neovládá, aby si vše zálohovala i při změně telefonních čísel, což je podle názoru soudu logické vysvětlení.
17. Pokud měl správní orgán pochybnosti o průběhu sňatku, mohl a může si vyžádat videozáznam, na který manželka žalobce poukázala a který byl proveden k důkazu také v soudním řízení.
18. Soud nemůže nahrazovat činnost správních orgánů a sám hodnotit jednotlivá kritéria, která vedla žalovaného k závěru o jednoznačné účelovosti sňatku. Avšak je zřejmé, že v daném případě došlo ke zcela nedostatečnému zohlednění všech skutkových zjištění, tudíž k porušení § 3 správního řádu a napadené rozhodnutí je tak nezákonné. Je namístě, aby žalovaný posoudil možnou účelovost sňatku žalobce znovu a podle aktuální situace, která nastala mezi manželi, a také s přihlédnutím ke všem podkladům, které má správní orgán k dispozici či si je může vyžádat.
19. Rovněž soud poukazuje na nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v části, kde žalovaný uvádí své zkušenosti z podobných případů, jež mají svědčit pro závěr, že se jedná o účelový sňatek. Pokud správní orgány takto poukazují na obdobné případy z jiné své úřední činnosti, standardně je vyžadováno judikaturou, aby v odůvodnění rozhodnutí byly obsaženy odkazy na konkrétní spisové značky, jimiž žalovaný hodlá argumentovat.
20. Soud byl nucen přisvědčit žalobci i v tom, že úvahy žalovaného o nemožnosti případného dítěte samo si rozhodnout o svém náboženství kvůli tomu, že otec je muslim, jsou zcela a pouze v rovině spekulací, jsou nepodložené, a tak, jak jsou v rozhodnutí zformulovány, jsou z hlediska přezkoumatelnosti i zcela neakceptovatelné.
21. Soud po doplnění dokazování dospěl k závěru, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav věc tak, že by nevyvolával pochybnosti. Z toho důvodu soud uložil žalovanému v novém řízení dále postupovat tak, že doplní skutková zjištění, která nebyla zohledněna, bude vycházet z aktuální situace mezi manželi, a pokud na základě tohoto doplnění neodstraní pochybnosti o tom, jakého charakteru je vztah žalobce k jeho manželce, tedy že jde o prokazatelně účelový sňatek s cílem pouze získat Schengenské vízum, bude žalovaný povinen v souladu se stávající judikaturou postupovat ve prospěch žalobce.
22. Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 4 úkony právní služby á 3.000,-Kč a 4 režijní paušály á 300,-Kč, cestovného z Karlových Varů k jednání a zpět a náhrady za ztrátu času.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 8. listopadu 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně